

Arrest

nr. 149 681 van 15 juli 2015
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIII^{ste} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die beiden verklaren van Bengaalse nationaliteit te zijn, op 28 augustus 2014 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 22 juli 2014 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen zonder voorwerp wordt verklaard en van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 22 juli 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 mei 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 juni 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. GELUYKENS, die loco advocaat S. VANBESIEN verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers kwamen op 22 december 2010 toe op Belgisch grondgebied en dienden diezelfde dag een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen trof op 13 februari 2013 beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus in zijn arrest van 24 juni 2013 (RvV nr. X).

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie (hierna: de staatssecretaris) trof op 19 februari 2013 beslissingen tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlagen 13quinquies).

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie (hierna: de staatssecretaris) trof op 4 juli 2013 wederom beslissingen tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlagen 13quinquies).

1.5. Verzoekers dienden op 26 juli 2013 een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.6. Op 10 december 2013 trof de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing waarbij de in punt 1.5 vermelde aanvraag onontvankelijk werd verklaard.

1.7. Eveneens op 10 december 2013 nam de gemachtigde van de staatssecretaris beslissingen houdende inreisverboden voor een periode van 3 jaar (bijlagen 13sexies). Het beroep dat door verzoekers tegen deze beslissingen werd ingesteld, werd door de Raad verworpen in zijn arrest van 26 februari 2015 (RvV 26 februari 2015, nr. X).

1.8. Verzoekers dienden op 2 juni 2014 een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

1.9. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 22 juli 2014 een beslissing waarbij de in punt 1.8 vermelde aanvraag zonder voorwerp werd verklaard. Verzoekers werden hiervan op 30 juli 2014 in kennis gesteld.

Dit vormt de eerste bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“P., M. S. (R.R.: X)

geboren te Khulna op xxx

J., S. R.R.:

Geboren te Dhaka op xxx

Wettelijke vertegenwoordigers van:

P., S. geboren op xxx

Allen van nationaliteit: Bangladesh

adres: X

Naar aanleiding van de aanvraag tot regularisatie op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, ingediend op datum van 02.06.2014 door de advocaat van betrokkenen, heb ik de eer u te informeren dat het verzoek zonder voorwerp is geworden.

• Betrokkenen staan momenteel onder een inreisverbod voor het Schengengrondgebied dat hun werd betekend op 22.01.2014; Dat inreisverbod verbiedt hun zich op het Schengengrondgebied te bevinden voor een periode van 3 jaar, met name tot 22.01.2017. Het inreisverbod werd niet opgeheven of opgeschort.

Krachtens artikel 7, 1e alinéa -12°, artikel 74/12 § 1, 3e alinéa en § 2 en § 4 van de wet van 15 december 1980 mogen betrokkenen zich NIET op het Belgische grondgebied bevinden.

• Ter herinnering: krachtens artikel 74/12 van de wet van 15.12.1980 dient de aanvraag tot opheffing of opschorting daarvan aangevraagd te worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire beroepspost die bevoegd is voor de woon- of verblijfplaats in het buitenland. Tijdens het onderzoek van de aanvraag tot opheffing of opschorting hebben betrokkenen geen enkel recht op toegang tot of verblijf in het Rijk. Indien betrokkenen wensen dat het inreisverbod wordt opgeheven of opgeschort, moeten ze dus terugkeren naar hun land van herkomst of verblijf om de aanvraag daar in te dienen. Zolang daarop geen positief antwoord is, mogen betrokkenen zich niet op het Belgische grondgebied bevinden.”

1.10. Tevens trof de gemachtigde van de staatssecretaris op 22 juli 2014 beslissingen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13). Verzoekers werden hiervan op 30 juli 2014 in kennis gesteld.

Dit vormen de tweede en de derde bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

Ten aanzien van eerste verzoeker:

“De heer:

Naam, voornaam: geboortedatum: geboorteplaats: nationaliteit:

P., M. S.

Khulna

Bangladesh

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten voile toepassen¹, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, onmiddellijk na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 12° van de wet van 15 december 1980, is hij het voorwerp van een inreisverbod:

Betrokkene is onderworpen aan het inreisverbod dat hem werd betekend op 22.01.2014. Een bevel om het grondgebied te verlaten werd hem betekend op 09.07.2013. Betrokkene heeft tot nu toe geweigerd om hieraan gevolg te geven.

Krachtens artikel 74/12 van de wet van 15.12.1980 dient de aanvraag tot opheffing of opschorting daarvan aangevraagd te worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire beroepspost die bevoegd is voor zijn woon-of verblijfplaats in het buitenland. Tijdens het onderzoek van de aanvraag tot opheffing of opschorting heeft betrokkene geen enkel recht op toegang tot of verblijf in het Rijk.

Indien betrokkene wenst dat het inreisverbod wordt opgeheven of opgeschort, moet hij dus terugkeren naar haar land van herkomst of verblijf om de aanvraag daar in te dienen. Zolang daarop geen positief antwoord is, mag betrokkene zich niet op het Belgische grondgebied bevinden.

Met toepassing van artikel 74/14 § 3, werd de termijn om het grondgebied te verlaten naar 0 dagen verminderd omdat:

o 4° de onderdaan van een derde land niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg heeft gegeven:

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten hem betekend op 09.07.2013.”

Ten aanzien van tweede verzoekster:

“Mevrouw:

BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

Naam, voornaam: geboortedatum: geboorteplaats: nationaliteit:

J., S. xxx Dhaka

Bangladesh

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten voile toepassen¹, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, onmiddellijk na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 12° van de wet van 15 december 1980, is hij het voorwerp van een inreisverbod:

Betrokkene is onderworpen aan het inreisverbod dat heer werd betekend op 22.01.2014. Een bevel om het grondgebied te verlaten werd haar betekend op 09.07.2013. Betrokkene heeft tot nu toe geweigerd om hieraan gevolg te geven.

Krachtens artikel 74/12 van de wet van 15.12.1980 dient de aanvraag tot opheffing of opschorting daarvan aangevraagd te worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire beroepspost die bevoegd is voor zijn woon- of verblijfplaats in het buitenland. Tijdens het onderzoek van de aanvraag tot opheffing of opschorting heeft betrokkene geen enkel recht op toegang tot of verblijf in het Rijk.

Indien betrokkene wenst dat het inreisverbod wordt opgeheven of opgeschort, moet zij dus terugkeren naar haar land van herkomst of verblijf om de aanvraag daar in te dienen. Zolang daarop geen positief antwoord is, mag betrokkene zich niet op het Belgische grondgebied bevinden.

Met toepassing van artikel 74/14 § 3, werd de termijn om het grondgebied te verlaten naar 0 dagen verminderd omdat:

o 4° de onderdaan van een derde land niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg heeft gegeven:

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten haar betekend op 09.07.2013.”

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van verzoekers te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413). Uit de rechtspraak van de Raad van State blijkt dat de verzoekende partij enkel belang heeft indien zij door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel lijdt (RvS 25 maart 2013, nr. 222 969).

3.2. De vereiste dat het belang wettig moet zijn betekent, dat het nagestreefde voordeel, gelet op de toepasselijke rechtsregels, wettig kan worden verkregen (RvS 8 april 2011, nr. 212 579). Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift, maar dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

3.3. Ter terechtzitting werd de aanwezige raadsman erop gewezen dat verzoekers thans onderhevig zijn aan inreisverboden (bijlagen 13septies) die definitief zijn geworden door de verwerping van hun beroep bij de Raad (zie punt 1.7). De wettigheid van deze inreisverboden staat thans vast, waardoor verzoekers niet langer een wettig belang kunnen doen gelden bij onderhavig beroep tegen de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet zonder voorwerp wordt verklaard. Een inreisverbod houdt namelijk blijkens de definitie uit artikel 1, 8° van de vreemdelingenwet een verbod in op de toegang tot en het verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor een bepaalde termijn, waardoor verzoekers onmogelijk in aanmerking kunnen komen voor de gunst die zij door middel van hun aanvraag om machtiging tot verblijf en bijgevolg hun beroep tegen de weigeringsbeslissing, beogen. De raadsman van verzoekers stelt ter terechtzitting dat het inreisverbod om humanitaire redenen kan worden opgeheven, maar hij gaat eraan voorbij dat deze inreisverboden niet het voorwerp zijn van onderhavig beroep.

3.4. Aangezien het beroep tegen de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris houdende een inreisverbod (bijlagen 13sexies) bij 's Raads arrest van 26 februari 2015 werd verworpen (RvV 26 februari 2015, nr. X), kunnen verzoekers geen wettig belang meer doen gelden bij hun vordering tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris betreffende hun aanvraag om machtiging tot verblijf.

Het beroep is niet ontvankelijk wegens het ontberen van het rechtens vereiste wettig belang in zoverre het gericht is tegen de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf zonder voorwerp wordt verklaard, thans de eerste bestreden beslissing.

3.5. Met betrekking tot de bevelen om het grondgebied te verlaten, thans de tweede en de derde bestreden beslissing, treedt de Raad de exceptie van niet-ontvankelijkheid van het beroep bij die door de verwerende partij werd opgeworpen in haar nota met opmerkingen. Volgens de verwerende partij beschikt de gemachtigde van de staatssecretaris bij het nemen van de bestreden bevelen om het grondgebied te verlaten, die gestoeld zijn op artikel 7, eerste lid, 12° van de vreemdelingenwet, niet over een discretionaire bevoegdheid zodat een eventuele vernietiging van de bestreden beslissingen verzoekers geen enkel nut kan opleveren.

3.6. De Raad stelt vast dat verzoekers in hun middel weliswaar de schending aanvoeren van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (EVRM), maar dit niet verder uitwerken en hierop enkel in het kader van de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel nader op ingaan. Als gevolg hiervan primeert de vaststelling dat het bestuur op grond van artikel 7, eerste lid, 12° van de vreemdelingenwet over een gebonden bevoegdheid beschikt waardoor zij niet over het rechtens vereiste actueel belang beschikken om deze beslissingen aan te vechten (RvS 23 juni 2011, nr. 214 075). De raadsman van verzoekers maakt hieromtrent ter terechtzitting geen opmerkingen.

Het beroep tegen de tweede en de derde bestreden beslissing is niet ontvankelijk wegens het gebrek aan het rechtens vereiste actueel belang.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien juli tweeduizend vijftien door:

dhr. F. TAMBORIJN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

F. TAMBORIJN